

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל
תיק מספר 2017/0780.01
קריית משה 16, קריית משה

מספר הוועדה : 71

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : א' בתמוז תשפ"ו (16.6.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 18: 48

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

יללה. יעל,

יעל בן חמו:

כן, עם ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, תיק 4 בסדר היום התנגדויות.

יעל בן חמו:

אוקי, אנחנו ברחוב, רגע שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

17/780.1,

יעל בן חמו:

כן, בעצם זה תוכנית שינויים להיתר שהופק בשנת 22, הם מבקשים שינויים ממש כאילו קלים בפיתוח שטח,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה מבקשים?

יעל בן חמו:

שינויים קלים.

אליעזר ראוכברגר:

קלים. עוד מעט נראה לפי ההתנגדויות כמה זה קלים.

יעל בן חמו:

לא, לא, אני אמקד אתכם בהתנגדויות. הם מבקשים שינויים בפיתוח שטח, הוזזת פתח, שינויים בחלונות. עכשיו אני אראה לכם על מה ההתנגדויות, ובעצם תיכף נקרא להם. יש שני מחסנים קיימים, תסתכלו רק בהרמוניקה, ובהיתר המקורי, היה פה גינה מחוץ למחסנים, אז החלון, על החלונות היו מאווררים ישירות לגינה. עכשיו הם מבקשים לעשות שיהיו פה, עם חלון, וזה יתאוורר בצורה כזאת, אוקי זה המחסן הקיים, דרך המילוי אדמה, חלון, אני אראה לכם רגע בחתך שנייה,

אריאל גולן:

מה רוצים להשתמש שמה? מה זה בינוי?

יעל בן חמו:

לא, הם לא יכולים להשתמש בזה כלום, אני כבר אגיד לכם.

אריאל גולן:

למה עושים את הקיר?

יעל בן חמו:

שניונת, זה החתך, זה בעצם הם עשו את הקיר הזה, הם סגרו פה מתחת למרפסת, החלון בשביל לאוורר, אין פה אפילו גובה לשימוש, אבל שני דברים, קודם כל הם בנו את זה בשטח, בפועל, רישואית אני לא יכולה לאשר את זה, למרות שזה בנוי בשטח. הם טוענים שהם צריכים את זה ליופי, שזה הרבה יותר יפה, לא ראיתי בזה איזה שהוא משהו יפה יותר מידי. והמחסנים גם,

אריאל גולן:

הם חפרו למטה, ועשו כבר.

יעל בן חמו:

אז לא, כי המתנגדים הם לא, גם אני חששתי לזה, אבל אם הם היו חופרים למטה, אז הם היו נותנים לי את כל הגובה, הם לא נותנים את כל הגובה, הם עושים פה איזה שהיא, מסחר על (לא ברור), אני לא יודעת מה זה. אם היו עושים למטה, אם היה חשש היה פה רצפה.

אריאל גולן:

כמה מבקשים? זה טופס 4 הם רוצים?

יעל בן חמו:

תוכנית שינויים כן. אז אני אכניס את המתנגדים, אני מכניסה את המתנגדים?

חיים כהן:

מה הם רוצים שם?

יעל בן חמו:

הסברתי הסבר מאוד מפורט.

דליה אלפסי:

מה שמך אדוני?

יהודה פרלה:

אליהו רונן מנחם פרי, תשתמשי ביהודה, זה מספיק, סיבכו אותי, כן, סיבכו אותי.

אליעזר ראוכברגר:

שלום וברכה.

יהודה פרלה:

לא התחשבו בי.

אליעזר ראוכברגר:

פרלה יהודה?

יהודה פרלה:

זה אני.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה תציג את ההתנגדות.

יהודה פרלה:

יש לנו בנייה,

מיכל:

אני מיכל, ובעצם אנחנו מתנגדים על אותו דבר,

יהודה פרלה:

בדיוק,

מיכל:

זה שני מחסנים שנפגעו.

אליעזר ראוכברגר:

אין שום בעיה.

מיכל:

לא,

ישראל קלרמן:

את רוצה להגיד שהוא מדבר בשמך גם?

מיכל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

יהודה פרלה:

איפה? יופי, אתה רואה את המילוי אדמה? זה לא היה. כשאני ישבתי עם אדון אלי אסרף, מיום שהתחלנו לתכנן את הבניין הזה ב – 2013, המחסן שלי היה נשאר, היה מדובר שחלון אחד שלי, אכן נפגע קצת בגלל,

אליעזר ראוכברגר:

איפה? יעל, תסמני לי רגע.

יעל בן חמו:

כאן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יעל בן חמו:

זה המחסנים שלהם, הם מדברים על המילוי אדמה הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, נכון,

יעל בן חמו:

רגע אני מראה לכם את ההיתר שהופק, בעצם לא היה מילוי אדמה, היה,

אליעזר ראוכברגר:

זה היתר שינויים עכשיו.

יעל בן חמו:

נכון, היה פה,

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

יעל בן חמו:

חצר,

יהודה פרלה:

נכון. היה חלל, וזה היה חלון. היה,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, והמילוי אדמה סתם את החלון?

יהודה פרלה:

בוודאי, לא רק המילוי, הוא בין הקיר.

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

יהודה פרלה:

הוא עשה שם חלל פתוח, לא יודע ימלאו אדמה, סבתא שלי תמלא שם אדמה קודם, כשהיא תקום מהקבר. אבל הוא בונה קיר, נהיה שם חלל ענק ונגמר לי המחסן, עכשיו המחסן הוא לא מחסן, הוא תת חלקה עצמאי לחלוטין,

אליעזר ראובברגר:

המחסן של הגברת?

יהודה פרלה:

בדיוק שלי זה תת חלקה 21,

אליעזר ראובברגר:

אחד ליד השני,

יהודה פרלה:

צמוד, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

יהודה פרלה:

זה אחד, רגע,

מיכל:

הובטח לנו, לי בכל פנים, הובטח שהמחסן לא ייפגע, אני לא קיבלתי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, גם אם לא הובטח, צריך לדון אם יש להם זכות לפגוע במחסן, ללא קשר להבטחות, אוקי,

יהודה פרלה:

אוקי, שניים,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה אנחנו פה, שתיים.

יהודה פרלה:

הוא בונה בהסכמתנו, נתנו לו את המקלט כדי להפוך אותה ליחידת דיור. המקלט צמוד על המחסן, אתה רואה את המחסן שלי הגדול? יש שמה את המקלט, המקלט הישן, היום כבר לא מקלט, יהיה דירה, היה צמוד למחסן.

אליעזר ראוכברגר:

זה דירה בהסכמה.

יהודה פרלה:

חלק מההיתר זה אפילו ציפרנו אותו כדי שיהיה לו יותר רווחיות, כדי שהפרויקט יחזיק מעמד, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

יהודה פרלה:

קיבלנו על זה מזגן של 1000 כוח סוס. סליחה 1 כוח סוס.

אליעזר ראוכברגר:

כולל התקנה או לא כולל התקנה?

יהודה פרלה:

לא, לא כולל התקנה, לא כלום, בשביל דירה שלמה.

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר,

יהודה פרלה:

אני מסכים, והיום אי-אפשר להתקין אותו, כי אין מקום לשים אותו, עזוב, לא משנה, זה ניכנס פרטים אחרים.

אליעזר ראוכברגר:

תקע חשמל יש?

יהודה פרלה:

גם לא,

אליעזר ראוכברגר:

גם לא? חמור ביותר.

יהודה פרלה:

עכשיו בקיצור. כדי שהדירה תהיה תקנית, הוא הנמיך את המקלט. כדי שינמיך את המקלט, הוא הנמיך את כל החדר מדרגות שלפני המחסן, היום כדי להיכנס למחסן שלי, אני כבר צריך 3 מדרגות לטפס. כך שגם אם המחסן נשאר כמחסן, ולא יודע מה, פתאום אני לא יכול לדחוף לשם דברים, אני צריך להעמיס לשם סבלים, כדי להכניס לו שם סחורה. לא הופיע בתיאור, לא הודיע לאף אחד מהבניין שהוא הולך להוריד את הגובה, רק לאחר מעשה, הוריד את הגובה בלי להודיע לאף אחד מהבניין שהוא הוריד,

אליעזר ראוכברגר:

זה מעשה עשוי, אני רואה.

יהודה פרלה:

הכול עשוי, גם הקיר עשוי.

אליעזר ראוכברגר:

קיר, אתה יכול להוריד, מה אתה רוצה שיגביה?

יהודה פרלה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

או שיעשה לך מה?

יהודה פרלה:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

שיעשה לך מעלון? מה?

יהודה פרלה:

לא, שיוריד את שלי. אין לי בעיה, שיורידו את שלי לגובה של כולם, הוא לא יכול לגרום לי פתאום לאבד את ה - , בהחלטה של בנייה לא חוקית לאבד לי את הרכוש שלי,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

יהודה פרלה:

זה כל מה שאני מבקש, אני לא מבקש לפגוע,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יהודה פרלה:

ואנחנו נתנו לו מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נשמע עכשיו את ה - , הצד השני,

יהודה פרלה:

עוד דבר,

אליעזר ראובברגר:

עוד דבר?

יהודה פרלה:

סליחה כן, עכשיו אני מדבר לא רק כיהודה פרלה, סליחה אני גם בנציגות לצערי הרב של הדיירים, יש לנו במקלט הזה בחזית שלו יש חלל שהיה חצר.

אריאל גולן:

חלל חצר?

יהודה פרלה:

זאת אומרת היום היה גינה שם,

אריאל גולן:

כן,

יהודה פרלה:

הגינה יורדת, כי בונים שמה חניות וכל מה שצריך, אבל יש שמה חלק ריק.

אריאל גולן:

אוקי,

יהודה פרלה:

הלך האדום בונה קיר מסביב הכול ניכס אותה לתוך הדירה, שאגב הוא מוכר את הדירה הזאת כדירת גן.

אריאל גולן:

אוקי.

יהודה פרלה:

זה שלנו, של הבניין,

אריאל גולן:

טוב,

יהודה פרלה:

אתה רוצה את זה, אפשר להגיע למשא ומתן עם הבניין, "לא, זה מגיע לי", כך הבנתי שהוא נתן לנו
כך הבנתי. לא מקובל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אריאל גולן:

זה מה שמבוקש פה בתוכנית או ש - ?

יהודה פרלה:

גם,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יהודה פרלה:

מבוקש פה בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

מי משיב? משיבה?

רות סטפנצקי:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה רק את שמך לפרוטוקול.

יהודה פרלה:

לפי העו"ד שלי, שאמר לי איך להציג זה,

מיכל:

רק אם אני יכולה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, גברתי עוד משהו?

מיכל:

להוסיף לי הובטח שלא, שלא יהיה, יישנו שום דבר במחסן, ולא יפגעו במחסן, הוא הבטיח גם לעו"ד שייצג אותי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מיכל:

יגאל חברוני, ופשוט נדהמתי לפני הבקשה לוועדה, הייתי בבניין, אין המחסן הוא כלוא, חשוד, אין בו אוויר, אין בו אור,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, הבנו, גברת, הבנו, אין צורך להוסיף. את משיבה? רק את שמך לפרוטוקול בבקשה.

רות סטפנצקי:

רות סטפנצקי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

רות סטפנצקי:

אני עורכת הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי.

רות סטפנצקי:

אנחנו הגשנו כאן היתר שינויים לתמ"א/38, ההיתר מתבסס על היתר 2017/780 היתר תמ"א מקורי. ההיתר בעצם עושה עיצוב חזיתות ותכנון מרפסות, באופן כללי, יש לנו גם (לא ברור) כל מיני נקודות שהם ציינו, פחות רלוונטיות. עכשיו ככה, חלק, אם נתייחס לנקודות שמר פרלה הציג,

אליעזר ראוכברגר:

בואי תשיבי על השלושה דברים שהוא אמר, איך אומרים? נתחיל אחד אחד, חלון, מדרגות, בסוף נגיע לחצר ולגינה.

רות סטפנצקי:

אז ככה, אני אשמח אם תוכלי להציג את החתך, בהיתר כמה שאושר, נתתי כאן לפה. יש, ההיתר המקורי, התוכנית שלו היא קצת מטעה, נראה כי יש שם גינן, כל המחסנים אין להם גינן מתחתם, אלא יש איזה שהוא מעבר בערך 1.20 מטר,

יהודה פרלה:

סליחה, סליחה את היית בגינה? אני טיפלתי בגינה הזאת כל החיים שלי משנת 66,

מיכל:

נכון,

רות סטפנצקי:

אנחנו,

יהודה פרלה:

יש גינה,

יעל בן חמו:

לא, לא, היא מתכוונת להגיד, נראה לי אין ביניכם ויכוח,

יהודה פרלה:

בהיתר יש גינן, יש שמה גינן.

יעל בן חמו:

רגע אני, אין ביניכם ויכוח, היא מתכוונת להגיד, אין גישה לגינה,

רות סטפנצקי:

אני אחדד יותר,

יעל בן חמו:

יש שמה גינן,

יהודה פרלה:

היום לא יהיה גינה,

רות סטפנצקי:

אני אחדד יותר.

יהודה פרלה:

בגלל שהם עושים חלק ממנו חנייה.

יעל בן חמו:

זה יהיה אותו דבר, הכול בסדר,

יהודה פרלה:

גם ביציע הראשון.

יעל בן חמו:

הכול בסדר, אתם שניכם אומרים אותו דבר,

רות סטפנצקי:

אני רק אחדד,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) מחסן,

יהודה פרלה:

המחסן הוא מתחת לאדמה.

יעל בן חמו:

לא, עכשיו לא, נכון,

יהודה פרלה:

לא, גם אז הוא לא אמור להיות מתחת לאדמה.

יעל בן חמו:

היה לך, היה לך חלון ישירות שיוצא לגינון,

רות סטפנצקי:

נכון,

יעל בן חמו:

אבל לא הייתה לך יציאה לגינה,

יהודה פרלה:

היה דלת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא ביקש יציאה,

יעל בן חמו:

בסדר,

יהודה פרלה:

לא ביקשתי יציאה.

יעל בן חמו:

אני רק אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא דיבר על יציאה, הוא דיבר על אוורור, על האור טיפה.

יהודה פרלה:

זה לא טיפה אור, סליחה שתי חלונות למחסן שלי,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

יעל בן חמו:

יש פה, יש פה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא היה לך דלת שאתה יכול לצאת והכול,

יהודה פרלה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר דבר אחד, היה חלון חסמו, אל תחסמו,

יעל בן חמו:

בדיוק,

אליעזר ראובברגר:

תחזירו לי את החלון,

יעל בן חמו:

בדיוק,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שהוא רוצה,

רות סטפנצקי:

אחר כך אני אציין ש - , לפי, אני מתייחסת כרגע, אנחנו מתייחסים להיתר תמ"א שהתקבל, יש לנו את הגבהת, יש לנו את הגינה, יש לנו את המרווח שקיים ביניהם, יש לנו גם את המכפיל שאושר בקומת הקרקע, אם תוכלי להראות את קומת הקרקע, יעל.

יעל בן חמו:

בהיתר או ב - ?

רות סטפנצקי:

בהיתר כאן, הנה בואי תראי, זה ההיתר, זה ההיתר תמ"א שהתקבל, יש לנו כאן מכפיל, בעצם שצמוד למחסן הקיים, המכפיל הזה הוא בגובה הגינות, זאת אומרת שיש לנו כן קיר הוא לא מסומן בתוכנית,

יהודה פרלה:

בתוכנית שלי למשל, הוא מופיע רק לה בתוכנית,

רות סטפנצקי:

כן, אני, כן אני רק אציין שיש כאן קיר, יש כאן בסוף הזה יש קיר, ממש כל החלק הזה של,

יואל שבת:

הייתי אוכל (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

הנה, כן,

רות סטפנצקי:

המפלס העליון של המכפיל גם, המפלס העליון של המכפיל והמפלס העליון של גינון שמופיע בסמוך למחסנים, היא גבוהה. שנשאר איזה שהוא מרווח, אנחנו ראינו אותו כאיזה שהוא ייתכן ככל, כי אפילו כמפגע סביבתי, ואנחנו הצענו, אנחנו חלק מעיצוב החזיתות, מפורט שם, אנחנו בעצם הצענו להוריד שם קיר, (לא ברור) את הקיר. אני עניתי ליעל, יש שמה איזה קיר קונסטרוקטיבי, אני חושבת שלא, הייתי גם מול היזם, קיר קונסטרוקטיבי. עכשיו יש לנו כן אנחנו יכולים להציע, במידה ומפריע להם החלון, בעצם להרחיב את פתח החלון, כדי לאפשר להם יותר, הכנסה של אור. עכשיו, בכל מקרה המרווח הזה קיים, אנחנו הקטנו את הגובה, ככה שאנחנו לא רואים מפגע משמעותי, ואנחנו יכולים לבוא לקראת וכן לעשות שינוי בקיר הקיים, ולהרחיב את הפתח שלנו, כדי בעצם לאפשר להחזיר.

אריאל גולן:

והמחסן השני שהוא רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

יהיה לך זכות תגובה, מיד, מסודר, אתה מדבר, הם מדברים, אתה מדבר, בוא. אוקי. יעל, את רשמת את זה? יעל אוקי. טוב, מה לגבי,

אריאל גולן:

רגע, אבל שנייה שנייה לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר גם לפרלה, וגם לגברת?

אריאל גולן:

לא, להם את זה,

רות סטפנצקי:

יש, יש,

אריאל גולן:

אין מכפיל ליד המחסן התחתון,

רות סטפנצקי:

יש הבדל, יש הבדל ביניהם, המפלס הבניין הוא זהה בשניהם, הקיר, הקיר המאושר, הוא בעצם, תוספת של דירה מתחת. מפלס הגינון הוא מאושר, אנחנו בפועל עשינו,

אליעזר ראובברגר:

אילנית, בבקשה אילנית, אני לא שומע, גם ככה בקושי.

רות סטפנצקי:

אנחנו בפועל, של עשינו תכנון מחדש של החזיתות, עשינו את השינוי, את הגבהת גינה הזאת שאנחנו עם מפגע מבחינתנו של גובה של מטר שיקבלו מתחת למרפסת, סגרנו, את הגינות, הגינות מתחת למחסן, בהמשך לגינות הקיים. עכשיו כאן מגיע ההבדל בין שני המחסנים, כי מחסן אחד בעצם נראה קיר, הבנייה מעבר של הקיר, והמחסן השני, מעבר לקיר יש מכפיל. זה, זה ביניהם.

אריאל גולן:

המחסן הראשון למה (לא ברור)?

רות סטפנצקי:

את שניהם, את שניהם אנחנו יכולים להרחיב, אין מניעה.

אליהו אסרף:

אני רוצה להרחיב, שמי אליהו אסרף, אני היזם.

אליעזר ראובברגר:

רק את המשך לפרוטוקול.

אליהו אסרף:

אני אליהו אסרף, אני היזם של הפרויקט. בוא נפריד בין שני דברים, שני המחסנים, כל מחסן יש לו התייחסות שונה. נתייחס קודם כל למחסן,

יהודה פרלה:

לא, לפני שאתה מתייחס. הם מדברים על מכפילים, הוא הגיש בקשה, הוא מגיש בקשה לביטול המכפילים.

אליהו אסרף:

לא,

יהודה פרלה:

לשינוי ממכפיל למשהו אחר. פתאום משהו אחר, אז זה משהו שונה, זאת אומרת כל התירוף עכשיו שבגלל המכפילים עשו את זה, זה דבר חדש שעכשיו אנחנו, כי צץ סיפור חדש, במקום מכפילים

עכשיו רובוטיקה, אנחנו עוד לא יודעים מה, אנחנו אומרים לקבל את הדירות לכאורה, אמורים היינו כבר לקבל את הדירות, עם חניות מוכנות. אם זה יהיה בעוד שנתיים, אנחנו נתפלל, אבל,

אליעזר ראובברגר:

בוא, בוא ניתן לו לומר מה שהוא רוצה.

יהודה פרלה:

בבקשה.

אליהו אסרף:

אני אתייחס קודם כל,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אליהו אסרף:

אני אתייחס קודם כל לגברת צרפני, גברת צרפני זה המחסן היותר עליון בתמונה. כמו שאתם רואים מול המחסן יש מכפיל מספר 18, 19, הוא לא משתנה, הוא נשאר, לעומת מה שאדון פרלה אמר, הוא נשאר.

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

אליהו אסרף:

מכפיל שנשאר, המכפיל הזה בכל מקרה חסם,

אליעזר ראובברגר:

פה, פה בחניות,

אליהו אסרף:

הוא חסם בכל מקרה את הכניסה למחסן, כל מה שיצרנו את הגישה של כביכול הגינה הזאתי, שאתם רואים כביכול גינה תיכף נראה את ההבדלי גובה, זה כדי לייצר מצב שיהיה לה אוויר, כלומר מולה היה אמור להיות קיר של מכפיל. אז מה שעכשיו הטבנו איתה, כי יצרנו לה בעצם, יצרנו להנמיק טיפה את המכפיל, ויצרנו לה חלון. בעצם מולה עומד חלון, מול החלון שלה עומד חלון, אמנם במרחק של בערך 2.80 קדימה, אבל עומד חלון,

מיכל:

המחסן לא מקבל לא אור,

אליהו אסרף:

שנייה,

מיכל:

ולא אוויר,

אליהו אסרף:

אני לא להפרעתי לך. שנייה, תנו לי דבר, וטענתי מה שאת רוצה,

מיכל:

אוקי,

אליהו אסרף:

כלומר מול החלון שלה היום יהיה חלון, יש, לא היום, יש כבר חלון חדש, שמכניס ישירות אוויר ואור, לתוך המקלט. מה שלא היה בתוכנית המקורית.

מיכל:

זה לא נכון.

אליהו אסרף:

תראי לי שנייה את החתך 1 ברשותך. שימו לב בחתך 1 שהראו לפני כן, שנייה אחת. כמו שאתם רואים, אתם רואים את הגינה איפה שמסומן החץ? כל הגובה בין הגינה כביכול לתקרה, הוא בערך 1.20 מטר אמרה הגברת רות, 1.20 מטר, בוא נניח שזה 1.20 מטר, איך מטפלים בגינה הזאת, אני לא יודע שאין אליה אפילו גישה, כן? אין לי אפילו גישה, ב – 1.20 מטר איזה גינה אפשר לעשות. כמו שאתם רואים תראו את התוכנית של העמדה של המגרש, אין גישה בכלל לגינה הזאת. אז זה היה סתם נהיה שם ג'אנק, זה היה מקום של זבל, של הלכלוך והכול. לכן הביטול שזה היה נצרך. מעבר לכך שבעזרת זה שרות הצליחה להרחיק את המכפיל, כמו שאתם רואים בתוכנית הזאתי, להגיש קרקע בתוכנית החדשה, הרחיקה את המכפיל לכיוון הגדר, יצרנו שאפשר להכניס קצת אוויר ואור, את המחסן של הגברת צרפני. אז יצרנו שמה חלון קטן, יש שם חלון מול חלון, כדי ליצור. אפשר כן כמו שהגברת רות אמרה, להגדיל את החלון הזה יותר שייכנס יותר אוויר ואור. אבל, אבל בכל מקרה,

רות סטפנצקי:

כן, זה לא,

יהודה פרלה:

אז אתה לא ממלא את זה אדמה בשום מקרה.

אליהו אסרף:

אבל, זה, עדיין לא אכפת לי שיהיה,

יהודה פרלה:

לא, אתה אומר, אני לא מבין, אני יודע שלך לא אכפת.

אליהו אסרף:

לא אכפת לי שהוא ימלא,

יהודה פרלה:

אם אתה מגדיל את זה, אם אתה לא מגדיל חלון, צריך להישאר שם הכול פתוח, אין בעיה.

אליהו אסרף:

הם אמרו שמתחת לחלון,

יהודה פרלה:

כאשר,

אליעזר ראובברגר:

אתה רוצה את זה ככה,

אליהו אסרף:

כן,

יהודה פרלה:

אני אפתח את הקיר, ואני עושה את כל החלל הזה המחסן שלי, תודה רבה.

אליהו אסרף:

זאת הסיבה שאני צריך למלא.

יהודה פרלה:

אז אם תמלא, אז לא יהיה לי חלון. אז אל תגיד שיש כאן,

אליהו אסרף:

עד גובה החלון, עד גובה החלון.

מיכל:

אם מדברים על ג'אנק אז מה שהולך להיות,

אליהו אסרף:

מילוי, מילוי,

יהודה פרלה:

מהחלון,

אליהו אסרף:

לא, לא, עכשיו החלון שמה, החלון זה הולך להיות,

יהודה פרלה:

היה מרפסת שם, זה היה שמה מרפסת, רבותי, היה שמה מרפסת, מה שהוא מדבר מעל החלונות זה היה מרפסת,

אליהו אסרף:

קיים אני מסביר,

יהודה פרלה:

קיימת אותה מרפסת, אז למה אתה אומר שיש שם ג'אנק? על אף שלא היה גישה לגינזון מי יודע מה, ובחיים אני גר שמה משנת 66 לא היה שם ג'אנק פעם אחת, עד שהתחילו לבנות, היום יש שמה מלא ג'אנק. אבל לא משנה בבנייה, זה סתם בדיחה, זה סתם בדיחה.

אריאל גולן:

שאני עובר שמה כל יום פעמיים, נראה בנייה יפה.

יהודה פרלה:

אין לי ויכוח, אני אמרתי עכשיו, מה אמרתי לך? סליחה,

אריאל גולן:

תסתכל,

יהודה פרלה:

מה? מה אמרתי למעצבת?

אריאל גולן:

אני לא מכיר אותו, פעם ראשונה שאני אראה אותו,

יהודה פרלה:

אבל תשמע, גם אני לא מכיר את רות,

אריאל גולן:

בנייה יפה,

יהודה פרלה:

אמרתי לרות,

אריאל גולן:

שיטות עבודה יפות,

יהודה פרלה:

תקשיב טוב מה אמרתי לרות, אמרתי לרות, בסוף יהיה פה בניין אחד היפים בקריית משה, אבל דייר אחד לא יגיע מילה טובה על אדון אלי אסרף.

ישראל קלרמן:

חבל,

יהודה פרלה:

צר לי.

ישראל קלרמן:

יש עוד אחד שלא, כן,

יהודה פרלה:

הוא אומר את זה, כי הוא חתם איתך וויתר על הכול, עזוב לא ניכנס. זה הבעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אדון, בוא נתמקד בעיקר.

אליהו אסרף:

בכל מקרה כל מה שאתה אומר,

יהודה פרלה:

זה לא ברור לנושא הזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בוא תכנון ובנייה.

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא סכסוכי שכנים,

רות סטפנצקי:

רק, רק לומר,

אליהו אסרף:

אתה (לא ברור) איך ממליצים עלי,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב נו באמת. מה אתה רוצה ציונים? תעודות, מה?

אליהו אסרף:

לא, חלילה,

אליעזר ראוכברגר:

את החופש הגדול, מה? מה אתה רוצה?

מיכל:

אני רוצה להגיש משהו, אם מדברים,

אליהו אסרף:

(לא ברור) עשיתי עבודה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה גברת, יהיה לך זכות תגובה,

יהודה פרלה:

אפשר היה להגיע,

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שתרצי, רק אם לשכוח,

יהודה פרלה:

לא לעשות,

אליהו אסרף:

כמו שאני חוזר ואומר, המחסן של הגברת זרפני היה אטום, עם קיר מולו של המכפיל, והגברת רות הרחיקה את המכפיל, נוצר מצב שאנחנו יכולים לעשות, יהיה אוויר ישיר לתוך המחסן, זה דבר ראשון.

מיכל:

זה לא נכון.

אליהו אסרף:

דבר שני, אחר כך תגידי. והדבר השני לגבי האדון פרלה, גם כן כמו שאתם רואים, הגינה היא לא הייתה גינה בתוכנית המקורית, בתוך ה - , בהיתר עצמו, הגינה הייתה בעצם איזה מין משהו מילוי אדמה כזו, שבגובה 1.20 מטר בין התקרה, לבין הגינה הזאתי, אי-אפשר לגשת לטפל, ואם יהיה גישה לטפל במקום הזה, לכן הקיר הזה שעשינו, שהוא גם קיר קונסטרוקטיבי הוא לא פגע באף אחד, כי בסך הכול אנחנו נשמור על המקום הזה לקיר, זה יהיה עם חלון חיצוני, כך שנוכל, נוכל להכניס להם אוויר ואור, אז הכול יהיה תקין בדבר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. מדרגות, שנייה גברת, הוא לא סיים. מדרגות.

רות סטפנצקי:

אנחנו הנמכנו, הנמכנו כמה שהמהנדס אישר לנו את המפלס הלובי, משתי סיבות, גם בשביל (לא ברור) בדיוק, שיהיה לובי יפה, יש שם קורה מאוד מאסיבית במרכז הלובי, (לא ברור) היתרים אם אני לא טועה, המטרה הייתה,

יהודה פרלה:

ראית את הבניין הזה לפני שנגעו בו?

רות סטפנצקי:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

יהודה פרלה:

הבניין הזה לפני,

אליהו אסרף:

יהודה, תן לה לדבר, תן לה לדבר.

יהודה פרלה:

אני נותן לה,

ישראל קלרמן:

רציתי לשאול,

יהודה פרלה:

זה כך גם פשוט, לא אמרתי,

רות סטפנצקי:

אוקי, הכוונה הייתה בעצם לאפשר ללובי שיהיה לובי של, מתאים לבניין חדש, (לא ברור) יותר, רוצה להשקיע ולעשות משהו שיהיה מעוצב לדיירים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בא אדון פרלה, הוא אומר - תשמע, הרעת את מצבי, מבחינתי זה ככה יכלתי להיכנס עם סחורה, עם כל מה שהוא צריך, מה שהוא רוצה לאחסן במחסן,

אריאל גולן:

בלי סבלים.

אליעזר ראוכברגר:

היום הוא צריך סבל לעזור לו לעלות את שלושת המדרגות האלה. אז כמו שאני רואה גם את השערות הלבנות שלו, הוא כבר לא, מזמן כבר לא בן 18, אולי 22. אז לכן אני אומר, לכן אני אומר גברתי, גברתי, אני מדבר אליך,

רות סטפנצקי:

סליחה, אנחנו, בנושא הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר, הוא אומר הרעת את, הרעתם את מצבי. זה שאתם רוצים לעשות לובי יותר גדול, ויותר מכובד, אני מודה לכם, הוא אומר מצוין, זה משבח את המבנה, משבח את הבניין, מעלה את ערכו, אפילו. אבל במקביל אל תרעו את מצבי, כי היום אני צריך להביא סבל שיעזור לי לעלות את המדרגות האלה. שאל האדון פרלה, אם אפשר גם להנמיך,

רות סטפנצקי:

זה בדיוק,

ישראל קלרמן:

אבל כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל, אוקי, זה מקובל, ובא לציון גואל.

רות סטפנצקי:

כי אנחנו אפילו בדקנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז בעצם אתם מקבלים את הטענה הזאתי, תורידו לו את זה,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

שהוא יוכל, איך אומרים? שאם רוצים להכניס אופניים, לא צריך לסחוב את האופניים למעלה, אלא מריצים אותם, מסיעים אותם נורמאלי.

יהודה פרלה:

זה גם אצלה.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור, סליחה,

יהודה פרלה:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כשאמרתי פרלה, התכוונתי שניכם, כי אתה ייצג אותה.

יהודה פרלה:

באגף אחר, הוא כבר יצר מפלסים למחסנים,

אליהו אסרף:

המחסנים הקיימים, היה שם מחסנים קיימים אחרים, שזה אפס אפס, הוא לא השתנה.

אליעזר ראוכברגר:

ואצלם גם היה?

אליהו אסרף:

אצלם נשאר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אליהו אסרף:

צד זה נשאר, מה שהיה נשאר.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוודאי מצוין, בוודאי טוב, אז מה הבעיה?

אליהו אסרף:

אצלו הונמך.

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר, תפתרו לו את הבעיה.

יהודה פרלה:

הוא מנמיד,

אליעזר ראוכברגר:

ובוא לציון גואל. עכשיו נשאר לנו הנושא האחרון.

יהודה פרלה:

הגינה.

אליעזר ראוכברגר:

של הגינה.

רות סטפנצקי:

יעל, אם את יכולה להציג (לא ברור)?

אליהו אסרף:

אני רוצה לפתוח פה משהו ברשותכם. אני לא,

רות סטפנצקי:

אולי תציג,

אליהו אסרף:

שנייה, בסדר, שנייה אחת. אני חושב שזה בכלל לא אמור לדון פה בוועדה, יש פה עניין עסקי, בין הדיירים לבין היזם. שהם נתנו לי מהיום הראשון מידי – וואן, בוא נגיד מהיום שנחתם חוזה, לפני שנחתם חוזה זה ניתן ליזם, גינת דירת גן, הוגדר בדיוק הגדרות, הוגש היתר בנייה שהם ראו אותו, אישרו אותו, חתמו עליו, ויש לנו היתר בנייה עם אותו גדר, בדיוק אותו מקום בדיוק לא שינינו שמה דבר וחצי דבר. לא ביקשו שינויים, לא ביקשנו להגדיל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

אליהו אסרף:

לא השתנה.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, יהיה לך זכות תגובה,

אליהו אסרף:

מה השתנה? זה ההיתר בנייה שלנו הקודם, לא השתנה פה שום דבר, זה עניין עסקי לחלוטין, זה נטו, זה בינו לביןם עסקי לחלוטין, שאושר ע"י הצדדים, חתימת עו"ד,

אליעזר ראוכברגר:

עניין קנייני אתה מתכוון,

אליהו אסרף:

כן, זה עניין נטו עסקי, וזה בוצע, אושר נחתם ע"י הצדדים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אליהו אסרף:

אושר ההיתר בנייה ע"י הדיירים הקודם, לפני שהגשנו אותו אפילו, ואף אחד עד היום, עד התוכנית שינויים אף אחד לא הגיש איזה שהיא ערר, לא אלי, לא אליכם, לא לאף אחד אחר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אליהו אסרף:

אז למה פתאום זה אמור להשתנות.

יהודה פרלה:

אף אחד לא מדבר על ההיתר, בוא, אף אחד, אני יכול לדבר, או שעוד לא הגיע הזמן?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

אריאל גולן:

היא רוצה להשלים,

אליעזר ראובברגר:

יעל,

אליהו אסרף:

זכות להשלים,

יעל בן חמו:

כן,

אליעזר ראובברגר:

כן, היה פה עוד אחד שהתנגדה בשם, אחת, מתן, מתן וילניצק.

יעל בן חמו:

היו שתי התנגדויות למרפסות, ושתייהן סודרו תוך כדי ביצוע ע"י היוזם, והגיעו להסכמות. לכן הם גם לא הגיעו,

אליעזר ראובברגר:

את אומרת שבעצם את אומרת שהיה התנגדות,

יעל בן חמו:

כן,

אליעזר ראובברגר:

התנגדות כבר לא רלוונטית?

רות סטפנצקי:

רגע, אני כן אציין יש מרפסת אחת בקומה,

אליעזר ראובברגר:

אני מדבר על מי שהגיש, לא מי שלא הגיש,

רות סטפנצקי:

אני רק,

אליעזר ראוכברגר:

מי שלא הגיש, אני לא יודע, אבל הגיש אחד בשם מתן וילניצק,

אליהו אסרף:

מתן יש לו, יש לו, היא צריכה, רות צריכה לתקן את זה בתוכנית שלה,

אליעזר ראוכברגר:

אתם מטפלים בבקשה שלו,

אליהו אסרף:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז ההתנגדות מתייתרת,

רות סטפנצקי:

אחד לשני,

אליהו אסרף:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זהו,

רות סטפנצקי:

אין שום מניעה,

אליהו אסרף:

הוא ביקש לעשות תזוזה, שהתזוזה שלו,

אליעזר ראוכברגר:

יעל, יעל, תרשמי את זה,

יעל בן חמו:

כן, כן, ברור, אני רק מסבירה לי שנייה, ביקש מה?

רות סטפנצקי:

מרפסת, המרפסת המזרחית. המזרחי, בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

ויש פה עוד אחד שזה צבי ויטנברג,

יהודה פרלה:

לא עלינו, נכנס מחר לניתוח,

יעל בן חמו:

אוקי,

רות סטפנצקי:

זאתי, וזאתי,

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה אנחנו צריכים לדאוג,

יהודה פרלה:

שתהיה רפואה שלמה.

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה אנחנו צריכים לדאוג.

יהודה פרלה:

אני יודע שהוא היה מדבר קודם כל כי הוא היה בנציגות ההיא, על מה שאני דיברתי היום עם ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נשמע רגע את היזם, מה לגבי צבי ויטנברג.

אליהו אסרף:

מה? אני לא זוכר מה, מה התלונה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא טוען ש - , בנושא של המרפסות.

אליהו אסרף:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

שהמרפסות של המבקש בקומה אפס, בדירה הדרומית יגרמו לדירה אפס להשתלט על כל השטחים פתוחים,

יהודה פרלה:

זה החצר,

אליהו אסרף:

זה מה שהוא אמר,

יהודה פרלה:

זה מה שאני אמרתי לגבי החצר.

אליהו אסרף:

זה מה שאדון פרלה אמר, זה אותה התנגדות,

יהודה פרלה:

זה לא מרפסת, זה החצר ב - ,

אליהו אסרף:

בגינה,

יהודה פרלה:

בגינה.

אליעזר ראוכברגר:

מחוץ למרפסת.

אליהו אסרף:

הגינה בקומה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אליהו אסרף:

זה אותה התנגדות,

יהודה פרלה:

כי הוא היה,

אליעזר ראוכברגר:

יציאה כזאתי, כמו היציאה.

יהודה פרלה:

לא,

יעל בן חמו:

המחדר,

יהודה פרלה:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה בקומה אפס.

יהודה פרלה:

נכון, ועל זה אני אתן לך פתרון מאוד פשוט, אין לנו שום בעיה עם כלום, הוא אומר הקיר היה קודם, אני לא יודע מה היה עם הנציגות הקודמת אם היה או לא, אני לא מבין בתוכניות.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

יהודה פרלה:

אין לי בעיה שהקיר יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

אם חתמת על ההיתר,

יהודה פרלה:

לא, לא, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

יהודה פרלה:

אבל זה לא הצמיד אותו לדירה שלו, זה שלנו, אנחנו נעשה חור,

אליעזר ראוכברגר:

זה נושא קנייני כמו שהוא אומר,

יהודה פרלה:

יפה, אבל אל תאשרו לו את זה כחלק,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בשולחן הזה,

יהודה פרלה:

הוא מבקש את זה כחלק מהדירה, לא יהיה חלק מהדירה, זה חלק פתוח ריק, קיר יש, יש. אם הקיר קיים, אני מסכים, אם הקיר קיים בהיתר המקורי, שאנחנו חתומים עליו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מוצמד לדירה כבר בהיתר הקודם,

יהודה פרלה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

ככה אני הבנתי ממנו.

יהודה פרלה:

אתה הבנת, לא,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, מר אליהו,

יהודה פרלה:

אבל זה לא הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע יש לי פה, יעל,

יהודה פרלה:

החצר לא,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל מה יש לי את יעל?

יעל בן חמו:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

היא תגיד לי אם זה נכון או,

יהודה פרלה:

ההיתר המקורי?

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה יש לי דרג מקצועי,

יעל בן חמו:

לגבי, הוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה יש לי פה דרג מקצועי שיגיד לי את זה. יעל,

יעל בן חמו:

הוא חתם על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה הוצמד בהיתר המקורי או לא?

יעל בן חמו :

לא, זה לא מוצמד להיתר,

אליעזר ראוכברגר :

לא, לדירה, כדירת גן.

יעל בן חמו :

הגינה?

אליעזר ראוכברגר :

יש ויכוח, הוא אומר זה דירת גן, כבר בהיתר המקורי.

אליהו אסרף :

הנה תראה לו,

יעל בן חמו :

כן, כן, זאתי,

אליעזר ראוכברגר :

הוא אומר לא,

רות סטפנצקי :

כן, העיגול הזה,

אליעזר ראוכברגר :

זה הויכוח ביניהם.

יהודה פרלה :

(לא ברור) הזה הוא לא,

אליהו אסרף :

תעלי עוד למעלה,

רות סטפנצקי :

יש דלת יציאה מהחדר,

אליהו אסרף:

תעלי עוד למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה,

אליהו אסרף:

למעלה, למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

בהיתר הקודם,

אליהו אסרף:

למעלה עוד,

אליעזר ראוכברגר:

תחת, כולם (לא ברור).

אליהו אסרף:

הנה בבקשה.

יעל בן חמו:

כן,

אליהו אסרף:

נתנו לו את הדירה, תפתח את החוזה,

יעל בן חמו:

כאילו זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה צודק יש עניין קנייני עסקי, והוא רוצה לשלם לכם.

יהודה פרלה:

אתה לא יכול לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא רוצה לשלם לכם,

יהודה פרלה:

לא, אני לא רוצה שהוא ישלם,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא השולחן פה, תלכו לבורר, תלכו לבית דין, לא יודע,

יהודה פרלה:

נלך לבורר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יהודה פרלה:

אבל לא לאשר לו את זה כדירה גן.

יעל בן חמו:

זה דירת יזם.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר אם זה כבר אושר בהיתר הקודם,

יהודה פרלה:

אז לכן אמרתי תבדוק, לדעתי יש,

אליעזר ראוכברגר:

ביקשתי מיעל שתבדוק לי, זה מה שאמרתי.

אליהו אסרף:

ברשותכם בוא אני אראה לכם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חוזר על מה שאמרתי.

יעל בן חמו:

יש גידור מסביב, קודם כל שימו לב זה דירת יזם,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יעל בן חמו:

זה דירת יזם.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יעל בן חמו:

נכון, ויש גידור מסביב, אתם רואים את הגינה? יש את הגדר כאן,

יהודה פרלה:

לא, לא כתוב שהיא שייכת לדירה.

יעל בן חמו:

מסביב,

יהודה פרלה:

לא כתוב בשום מקום, ולכן לא כתוב שהיא שייכת לדירה. הוא פתאום בא, היתר שינויים הוא אומר
- זה שלי,

אליהו אסרף:

לא, זה בהיתר הקודם.

יהודה פרלה:

לא, זה לא כתוב שזה,

אליהו אסרף:

ההיתר הישן,

יהודה פרלה:

בחווה לא כתוב שזה שלך,

אליהו אסרף:

אבל בהיתר הראשון,

יהודה פרלה:

לא משנה, יש קיר, תשאיר את הקיר,

יעל בן חמו:

רגע, רגע, לא, לא, אבל שנייה בהיתר שינויים הוא לא עושה שם שום שינוי,

אליהו אסרף:

לא עושה שום שינוי, זה אותו היתר של ההיתר השני, אותו דבר.

יעל בן חמו:

אתה רואה? אין פה שום צבע, כשזה אפור, וזה תואם להיתר הקודם, אז זה לא, ללא שום שינויים,

יהודה פרלה:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אין בקשה או כלום, אז זה נשאר סטאטוס.

יהודה פרלה:

נשאר סטאטוס.

אליעזר ראוכברגר:

סטאטוס (לא ברור) כן,

יהודה פרלה:

אני הורס את הקיר, ואני נכנס,

אליעזר ראוכברגר:

תלכו לבוררות על הנושא של השווי, השייכות.

יהודה פרלה:

זה שלי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

על התשלומים בסדר. בסדר. אוקי,

אליהו אסרף:

אני לא הולך לבוררות.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, כן גברתי.

מיכל:

אני רוצה להוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

מיכל:

אני בבניין הזה יש לי רק את המחסן, אין לי דירה בבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מיכל:

ואדון אסרף קיבל זכויות על חשבון המחסן שלי, אני לא קיבלתי שום פיצוי, והוא בא והוא הורס לי
ערך המחסן וגם, את כל מחסן הוא הורס לי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא השולחן הזה.

מיכל:

לא, כי אין אוויר, לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא נושא לשולחן הזה. אנחנו לא דנים בנושאים קנייניים,

מיכל:

אוקי, לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים על נושאים תכנוניים,

מיכל:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לך משהו, השגה בנושא תכנון ובנייה, בסדר,

מיכל:

אוקי, אז בוא,

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת פה עכשיו על, הרעה בזכויות, לקח לך זכויות, השתמש בזכויות שלך לטובתו. זה לא השולחן.

מיכל:

אוקי, אז בוא נלך להתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אולי למפקחת על הבתים המשותפים.

מיכל:

אז בוא נלך,

אליעזר ראוכברגר:

אולי,

מיכל:

לעניין התכנוני,

אליעזר ראוכברגר:

בית משפט, בית דין, בוא נאמר מוסכם. זה לא פה.

מיכל:

אוקי, אז לעניין התכנוני, אם הוא כבר,

אליעזר ראוכברגר:

עניין תכנוני כן, התכנונית דיברת, ודיברנו על זה,

מיכל:

לא, אבל אני רוצה להגיד שכל החדר הזה שהוא בנה, שמה יהיה ג'אנק, גם אם הוא ישים שם אדמה, יש שם חרקים, יש שם עובש, אני לא יודעת מה יהיה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו נטפל בזה, במסגרת התנאים להיתר.

אריאל גולן:

איד?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה עניין של איכות סביבה,

מיכל:

מה שהוא צריך לעשות זה לפתוח לנו את הקירות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מיכל:

ואנחנו באמת החלון שלנו, באמת יהיה החלון שפונה החוצה. ולא לתוך, ולא לתוך חדרון של, של מטר.

אליעזר ראוכברגר:

חלון עם חלון.

אליהו אסרף:

אני חוזר, אני מציע לוועדה, אי-אפשר להרחיב את הפתח הזה, להרחיב את הפתח יותר גדול, אין לי בעיה לעשות אותו 1.80 מטר, במקום היום הוא בערך מטר, יעשו 1.80 מטר להרחיב אותו יותר.

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר אמר פרלה.

מיכל:

עד הסוף.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, ניכנס לדיון פנימי. הדיון הסתיים,

יעל בן חמו:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, יום טוב, ביי חודש טוב.

אליהו אסרף:

ביי יום טוב לכולם. חודש טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כל טוב, חודש טוב.

אליהו אסרף:

מני, אנחנו עוד ניפגש הרבה. ביי,

אליעזר ראוכברגר:

יללה חברים. בואו נתקדם.

רות סטפנצקי:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יהודה פרלה:

אני כמה (לא ברור) יום עבודה שלי, אני.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, שלום, שלום. טוב. בואי ככה, קודם כל לגבי המדרגות, לרשום שהיזם התחייב שהוא מוריד את מפלס המחסן של מר פרלה, לגובה הלובי, בשביל להיכנס למחסן הוא לא יצטרך לעלות מדרגות. מה שכן הוא יצטרך גם לעשות הנמכת תקרה, כדי שזה יהיה יישאר בגובה המתאים למחסן של 2.20, שזה לא יהפוך פתאום בגלל שהוא הוריד את זה ל- 2.5, או 2.60, בגלל שלוש מדרגות, הוא יעשה גם הנמכת תקרה.

יעל בן חמו:

אוקי, לגבי הגינה,

אליעזר ראוכברגר:

זה, לגברת השנייה על המחסן מדרגות, זה נשאר לה אותו מצב,

יעל בן חמו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה. זה נשאר סטאטוס כמו שהיה קודם, לא השתנה, מצבה לא הורע. לא השתנה לה המצב. עכשיו לגבי הנושא של הגינה, גם כן,

יעל בן חמו:

נשאר כמו ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

כמו בבקשה,

יעל בן חמו:

המקורי,

אליעזר ראוכברגר:

אין בבקשה שום שינוי מההיתר המקורי, נשאר ככה, אם יש להם השגות קנייניות, או בעלותיות, או פיצויים, זה לא על השולחן, שילכו להתנהל את זה באיזה שהוא, בשולחן המתאים. עכשיו נשאר לנו עם הנושא של החלון. מה? מה את מציעה?

יעל בן חמו:

אוקי, אז אני אגיד לכם מה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יעל בן חמו:

אני אתן לכם את כל הנתונים. מבחינה רישואית אין לנו דרך לאשר את זה, זה לא ריצוף חצר, וזה לא, וזה לא הגבהה שכאילו עומדת בזה, זה גם לא חצר אנגלית, אין לי שום דרך לאשר את זה. מנגד,

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור) של את מה?

יעל בן חמו:

את הקיר הזה, הוא בעצם יוצר, אני אראה לכם רגע בחתך, שנייה. בחתך נוצרת לי סגירה מתחת למרפסת, תסתכלו רגע בחתך, יש לי פה סגירה מתחת למרפסת, הסגירה הזאת היא מתחת למרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יעל בן חמו:

אז אם אני אקרא לשטח הזה ריצוף חצר זה לא ריצוף חצר, כי זה לא עומד לי בגובה של לפי התקנות.

אליעזר ראוכברגר:

את אומרת זה מרפסת,

יעל בן חמו:

זה מרפסת בהיתר. עכשיו הוא סוגר את זה, אז אני יכולה להסתכל על זה כריצוף חצר, אבל לא עומד בתקנות של מטר. שאני יכולה לסגור בשביל ריצוף חצר, מנגד זה, זה גם לא חצר אנגלית ה - , לא יודעת, המקום שהם יוצרים,

אליעזר ראוכברגר:

מבואה כזאת, זה סוג של מבואה.

יעל בן חמו:

הקיר הזה שסוגר מתחת למרפסת, אין לי דרך לאשר את זה. אבל,

אליעזר ראוכברגר:

ואם הוא יעשה חלון של 1.80 מטר?

יעל בן חמו:

1.80 מטר איך למחסן?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בדיוק מחסן,

יעל בן חמו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה מחסן על מחסן.

יעל בן חמו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

המחסן שהוא פה,

יעל בן חמו:

זה לא מחסן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, המחסן הוא בצד ימין.

יעל בן חמו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

יעל בן חמו:

זה כולה מילוי אדמה בשביל אוורור,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אז החלון הזה של המחסן, צריך להיות בגודל המתאים.

יעל בן חמו:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

החלון, החלון ההוא השמאלי,

יעל בן חמו:

אבל זה אוורור למחסן,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, יכול להיות שיותר.

יעל בן חמו:

אבל זה אוורור למחסן,

אליעזר ראוכברגר:

סוג של, אני יודע מה? לא יודע,

יעל בן חמו:

למה אנחנו צריכים את זה? בשביל מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה תעשי שמה? קיר, קיר אטום?

יעל בן חמו:

אני רוצה להשאיר פה מה שהיה במקור.

אליעזר ראוכברגר:

קיר אטום?

יעל בן חמו:

לא, רגע אני אראה לך,

אליעזר ראוכברגר:

פתוח מלא קומפלט?

יעל בן חמו:

אני אראה לך את החתך המקורי, בהיתר המקורי. להשאיר את זה ככה. ואז אני גם כאילו מקבלת לכאורה את ההתנגדות, אני עומדת על רישוי,

אליעזר ראוכברגר:

ומה? ומה הסיבה שהוא עושה את זה?

יעל בן חמו:

הם, דיברתי איתם בבוקר, לפני הוועדה, אמרתי להם,

אליעזר ראוכברגר:

מה הרציונאל שלהם?

יעל בן חמו:

יש לכם איזה שהוא צורך קונסטרוקטיבי?

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה?

יעל בן חמו:

משהו?

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל,

יעל בן חמו:

הוא אמר לי - לא, חזותי זה הרבה יותר יפה. לא יודעת, לא ראיתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה קבור,

יעל בן חמו:

תסתכלו על ההדמיה, בדיוק תסתכלו על ההדמיה, זה כאן,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי, זה קבור.

יעל בן חמו:

ו - , אבל, אני צריכה להגיד לכם עוד משהו, זה קיים בשטח, הם כבר בנו את זה. זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה, את החלון הזה הוא חייב להגדיל ל – 1.80 מטר. זה בעצם כמעט (לא ברור),

יעל בן חמו:

אני מדברת על הקיר הזה, עכשיו מדברים על החלון.

אליעזר ראוכברגר:

הוא כמעט לפתוח לגמרי,

יעל בן חמו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

1.80 מטר,

יואל שבת:

אבל הפרשי הגובה, הם שונים בין ההגשה לבין מה שקורה פה.

יעל בן חמו:

נכון.

יואל שבת:

באופן משמעותי,

יעל בן חמו:

נכון.

יואל שבת:

איך זה קורה?

יעל בן חמו:

לא יודעת. זה גם תמונה מלמעלה, אני לא יודעת להגיד לך,

יואל שבת:

זה כאילו הוא מראה כאילו הפרש של גובה של איזה,

יעל בן חמו:

והרצפה אמורה להיות כאילו פה לפי ההרמוניקה,

יואל שבת:

מטר? של מטר? אבל בפועל זה קומה שלמה.

יעל בן חמו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא קומה, חצי קומה,

יעל בן חמו:

לא, אבל, לא, יואל,

אליעזר ראוכברגר:

חצי קומה.

יעל בן חמו:

חיצונית, שנייה, חיצונית זה באמת קומה שלמה,

יואל שבת:

בוא תראה את ההפרש גובה פה.

יעל בן חמו:

לא, לא, זה פה. חיצונית הם רואים,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה? כמה זה הגובה?

יעל בן חמו:

הם מנמיכים פה את הקרקע,

יואל שבת:

זה 1.25 מטר,

יעל בן חמו:

יואל.

אליעזר ראוכברגר:

זה חצי קומה.

יעל בן חמו:

והם עושים קיר, כי חזותית הם חושבים יותר יפה, אבל תכלס בפנים,

יואל שבת:

לא, לא

יעל בן חמו:

אני חוזרת לחתך.

יואל שבת:

פה זה קומה,

יעל בן חמו:

שניונת, תכלס בפנים אין לי גובה של קומה,

יואל שבת:

לא, אבל מה שמפתיע אותי כאילו, כל החלק הזה, זה היה המצב הקיים,

יעל בן חמו:

לא, במצב החדש.

יואל שבת:

אבל איך זה יכול להיות? אין לך הפרש גובה כזה.

יעל בן חמו:

יואל, נכון, הם מנמיכים פה את הקרקע, זה חלק ממה שהם עושים,

יואל שבת:

זה מנמיכים את כל זה?

יעל בן חמו:

כן, והם עושים פה סגירה שלמה, אבל בפנים, הם לא מנמיכים, בפנים הרצפה נשארת במקור.

חיים כהן:

לא עושים כלום,

יעל בן חמו:

זה בדיוק מה שאני אומרת, הם יוצרים,

יואל שבת:

אז למה (לא ברור) את זה?

יעל בן חמו:

רק לאורור, את מה?

אליעזר ראוכברגר:

אורור למחסן,

יואל שבת:

ולמה הם שמו פה יציקה? למה הם עשו?

יעל בן חמו:

כי זה קיר חדש, זה קיר חדש, אין את זה בהיתר המקורי, ההיתר המקורי יצא רק המרפסת. פה זה היה פתוח.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה חלל.

יואל שבת:

אז אוקי, אז שיפתחו פה את כל (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

למשל שיעשו 1.80 מטר, שלושת רבעי (לא ברור), כן.

יעל בן חמו:

אז למה בכלל קיר? למה אני צריכה אותו בכלל?

יואל שבת:

כי זה כבר קיים. כאילו שיעשו רק את ה - ,

יעל בן חמו:

מה זה קיים?

אליעזר ראוכברגר:

שיעשו רצועה גדולה,

יואל שבת:

את כל ה - , את כל החלק הזה.

יעל בן חמו:

אוקי, כאילו אז,

אליעזר ראוכברגר:

כמו, יענו סוג של,

יעל בן חמו:

מי שקובע (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

חלון אנגלי גדול,

יעל בן חמו:

השטח המנצח, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

סוג של חלון אנגלי גדול,

יואל שבת:

לא, לא, אבל כאילו, אבל מה?

אליעזר ראוכברגר:

חלון אנגלי.

יואל שבת:

מה את מציעה?

אליעזר ראוכברגר:

סוג של חלון אנגלי גדול,

יואל שבת:

מה את מציעה?

יעל בן חמו:

נכון,

יואל שבת:

לא, מה את מציעה? יעל.

יעל בן חמו:

אני מציעה לחזור למקורי,

אליעזר ראוכברגר:

היא מציעה להוריד את הכול.

יעל בן חמו:

לא, אין בעיה, אז חלון על הכול.

יואל שבת:

רגע, אז הם לא התנגדו?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יואל שבת:

על זה הם לא התנגדו?

אליעזר ראוכברגר:

על מה?

יואל שבת:

על החלק הזה?

יעל בן חמו:

זה מה שהתנגדו,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהתנגדו, זה מה שהוא הציע המבקש. לזה, איך נאמר, היה מקובל עלינו, וגם אומרים שזה הפוך, זה רק מראה שלא הגענו לאדמה. הפוך, הוא שמח מזה. כי אם יישאר ככה, אז הוא אומר יעשו לי מילוי, יעשו לי מילוי בכלל יקברו אותי.

יעל בן חמו:

לא, אבל החלון לא (לא ברור) על המילוי.

יואל שבת:

שלא נפגע אבל, במצב הנכנס, היה להם את כל, כאילו נכון, היה לזה, בגלל הפתוח,

אליעזר ראוכברגר:

פה עשו קיר,

יואל שבת:

הם עשו רצפה,

יעל בן חמו:

רצפה, רצפה, בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יעל בן חמו:

כן,

יואל שבת:

וכל זה, כל החלק הזה, להשאיר פתוח.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהיא הציעה יעל,

יעל בן חמו:

אמרתי,

יואל שבת:

זהו.

יעל בן חמו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שיעל הציעה,

יעל בן חמו:

אבל היושב ראש רוצה חלון רק,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי,

יואל שבת:

לא, מצד לצד,

אליעזר ראוכברגר:

חלון,

יואל שבת:

זה מצד לצד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תחזירי ל - ,

אריאל גולן:

אבל הם רוצים כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

הדמיה של קודם,

אריאל גולן:

בחזית,

אליעזר ראוכברגר:

תחזירי להדמיה הזאת, אתה רואה זה כבר,

יואל שבת:

פה.

יעל בן חמו:

אנחנו אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר עשו,

יעל בן חמו:

את כל זה להסיר.

אליעזר ראוכברגר:

כל זה לפרק.

יואל שבת:

אז את כל זה, כל זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי אבל, אבל לא את כל הזה, רק למעלה.

יואל שבת:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

החלק העליון,

יואל שבת:

החלק, עד החלק,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, לא התחתון,

יואל שבת:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יואל שבת:

פה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, חלון, חלון אנגלי ארוך. כן, בסדר.

יואל שבת:

ואז בעצם כאילו נשארנו עם אותו דבר. גם הם עם אותה תוצאה פשוט,

יעל בן חמו:

כן, כאילו כל זה, תסתכלו שנייה על החתך,

יואל שבת:

חלון של מחסן, כן, גם,

יעל בן חמו:

כל השטח, כל הקיר שמול,

יואל שבת:

הקיר לא,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה לך חלון, (לא ברור),

יואל שבת:

יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנשים מאחסנים את הדברים, עצים של סוכה כל זה, בלי חלון,

יואל שבת:

ברור, ברור, חייב אוורור, חייב אוורור,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, באמת זה כסף.

יואל שבת:

בטח.

אליעזר ראוכברגר:

כל דבר זה שווה כסף.

יעל בן חמו:

רגע, אז בואו רק נגדיר את זה בצורה מדויקת. כל הקיר שמול החלון, מסירים אותו. אוקי, הקיר שמתחת נשאר. יואל,

יואל שבת:

מה?

יעל בן חמו:

כל הקיר שמול החלון מסירים אותו,

יואל שבת:

כן,

יעל בן חמו:

הקיר שמתחת נשאר.

יואל שבת:

כן. בדיוק כמו שאמרת.

יעל בן חמו:

אוקי. בסדר? אז סיימנו לגבי זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יעל בן חמו:

אוקי. רגע באיזה שעה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שם? לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה? בוא נראה,

ישראל קלרמן:

עוד לא הגיע הזמן.

יעל בן חמו:

רגע באיזה שעה הוא?

דליה אלפסי:

רבע, עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו עכשיו,

סיום הדיון